

THE
HILL
WE
CLIMB

AMANDA GORMAN

THE
HILL
WE
CLIMB

Exclusieve tweetalige editie Engels-Nederlands

Vertaald door Zaire Krieger
Met een voorwoord van Oprah Winfrey

MEULENHOF

Deze uitgave is tot stand gekomen in samenwerking met Uitgeverij Wilde Haren en met speciale medewerking van D'Avellonne van Dijk, Loulou Drinkwaard, Massih Hutak, Aminante Minte, Fannah Palmer en Tirsa With.

ISBN 978-90-290-9469-6

ISBN 978-94-023-1736-7 (e-book)

ISBN 978-90-528-6443-3 (audio)

NUR 306

Oorspronkelijke titel: *The Hill We Climb*

Omslagontwerp: Jim Hoover / DPS Design & Prepress Studio

Foto Amanda Gorman: © Kelia Anne

Foto achterplat: © ANP Foto / Sipa Press

Foto Zaïre Krieger: © Bete van Meeuwen / Betephotography

Zetwerk: Pier Post

Copyright © 2021 by Amanda Gorman

Foreword copyright © 2021 by Harpo, Inc.

This edition is published by arrangement with Writers House LLC, Mo Literary Services and Viking Children's Books, an imprint of Penguin Young Readers Group, a division of Penguin Random House LLC.

© 2021 Nederlandse vertaling Zaïre Krieger en Meulenhoff Boekerij bv, Amsterdam

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

VOORWOORD

van **OPRAH WINFREY**

Ze komen niet vaak voor, zulke gloedvolle momenten waarop de kluwen van pijn en lijden plaatsmaakt voor hoop. Misschien zelfs voor vreugde.

Momenten waarop het diepe gevoel van angst, dat onze zielen zo lang heeft onderdrukt en ons vertrouwen heeft doen wankelen – lastig te verwoorden, en nog moeilijker te verdragen – wordt omgetoverd tot iets zuivers, iets puurs.

Momenten waarop wijsheid golft op de cadans van het stromen van ons bloed, van het kloppen van ons hart.

Momenten waarop de belichaming van compassie en vrede de balans opmaakt, ziet waar we vandaan komen en waar we heen moeten, en het pad verlicht met haar woorden.

Op haar hadden wij gewacht, op dit ‘dunne

Zwarte meisje, afstammend van tot slaaf gemaakten'; zij toonde ons onze ware aard, ons menselijk erfgoed, ons hart. Iedereen die het zag kwam er sterker uit, vol hoop en verwondering bij het zien van de beste versie van onszelf, en van ons mógelijke zelf, door de ogen van een tweeëntwintigjarige – de jongste dichter die ooit voordroeg tijdens een presidentiële inauguratie.

Haar woorden spoelden over ons heen, heelden onze wonden en gaven ons nieuwe levenskracht. Een land, geknield, 'heel doch helend', kwam overeind.

En eindelijk, een wonder: we voelden hoe de zon de 'oneindige nachten' doorbrak.

Dat is de kracht van poëzie. En dat is de kracht waar we gezamenlijk getuige van waren tijdens de inauguratie van president Joseph R. Biden op 20 januari 2021.

De dag waarop Amanda Gorman, in haar meest volmaakte, stralende verschijning, naar de microfoon en het Moment reikte om ons haar geschenk te geven: *The Hill We Climb*.

*Voorgelezen door de dichter
tijdens de inauguratie van
president Joe Biden
20 januari 2021*

THE HILL WE CLIMB

Mr. President and Dr. Biden,
Madam Vice President and Mr. Emhoff,
Americans, and the World:

Meneer de President en Dr. Biden,
Mevrouw de Vicepresident en Meneer
Emhoff, Landgenoten, en de Wereld:

When day comes, we ask ourselves:

Where can we find light

In this never-ending shade?

The loss we carry, a sea we must wade.

Als de dag aanbreekt vragen we ons af:

Waar kunnen we licht vinden

In deze oneindige nachten?

Het verlies dat we bevaren, golven nog
opwachtend.

We've braved the belly of the beast.
We've learned that quiet isn't always peace,
And the norms and notions of what "just is"
Isn't always justice.

We trotseerden de buik van het beest.

We leerden dat rust niet altijd vrede is,

En de noties van wat normaal echt feit is

Niet altijd gerechtigheid is.

And yet the dawn is ours before we knew it.

Somehow, we do it.

Somehow, we've weathered and witnessed

A nation that isn't broken, but simply

unfinished.

En voor we het wisten, was het ochtendgloren
de onze.

En toch lukt het ons.

En toch overleefden en observeerden wij
Een natie die niet gebroken, slechts
onvoltooid blijkt.

We, the successors of a country and a time
Where a skinny Black girl,
Descended from slaves and raised by a
    single mother,
Can dream of becoming president,
Only to find herself reciting for one.

Wij, lotgenoten in een land en een tijd
Waar een dun Zwart meisje,
Afstammend van tot slaaf gemaakten en
    opgevoed door een alleenstaande moeder,
Ervan kan dromen president te worden,
Om er uiteindelijk voor één te mogen
    voordragen.

And yes, we are far from polished,
far from pristine.

But this doesn't mean we're striving to
form a union that is perfect.

We are striving to forge our union with
purpose,

En ja, we zijn verre van volmaakt,

verre van volkomen.

Maar we streven niet naar een verbond van

perfectie.

We streven ernaar een verbinding te smeden

met intentie,

To compose a country committed
To all cultures, colors, characters,
And conditions of man.
And so we lift our gazes not
To what stands between us,
But what stands before us.
We close the divide,
Because we know to put
Our future first, we must first
Put our differences aside.

Het stichten van een staat, stralend
Van alle culturen, kleuren, karakters,
En contouren van de mensheid.
En we heffen onze blikken niet
Naar wat ons verdeelt,
Maar naar wat ons verrijkt.
We overbruggen de vallei,
Wetende, om de toekomst in te
varen,
Moeten onze verschillen opzij.

We lay down our arms

So that we can reach our arms out to one
another.

We seek harm to none, and harmony for all.